

capitol) — „N-23
(Znicz) — „Woj
— USA

ta, 21.27 — kronika

skarby" - CSRS
GRYFICE (Capitol)
wzywa" - Jug.
CHOSZCZNO (Znicz
na i pokólu - UG

SPORT

Przykłady odosobnione, ale...

DWA OBLICZA SĘDZIEGO

JUŻ RAZ SĘDZIOWIE sprawili nam wiele wstydu, dyskwalifikując anglikańskiego biegacza, w Warszawie, podczas podyny na 800 m. Wygraliśmy wtedy z W. Brytanią różnicą 1 pkt., ale do dziś nie się fama o metodach na sukcesy, wymyślonych w Warszawie.

NADGORLIWCY" do stał przypuszczalnie do brą lekcie. Sędzia musi być człowiekiem uczciwym, rozważnym i w pełni odpowiedzialnym za swe decyzje. Jego błąd wynikający z trudności rozstrzygnięcia, gdy nie może być kwestionowany pod kątem obiektywizmu. Ale sędziemu wolno się mylić. Jest normalnym człowiekiem. Oczywiście

nie czym więcej tych pomyłek tym głośniejszy alarm na widowniach, ale nie w tym nieszczęście.

TRUDNO wierzyć w autorytet, np. p. Kózi z Katowic, który błędnie oceniał sytuację, udując il. jęz. ostrą na pominięcia zawodników, którego skrzywdziła decyzja. Taki wypadek miał miejsce podczas meczu Arkonii z Gwardią, kiedy to sędzia zamienił oczywisty rzut z rogu na aut. Mówimy o autorycie, bo trudno wierzyć, aby zawodnik miał do niego zaufanie. P. Kórka mógł nie dostrzec sytuacji. Co jednak upoważniało go do pokrzywania swego błędu ostrymi uwagami, groźbą itp.? Być może drobna rzecz, ale czyste zjawisko z naszych stadionach. O wiele rzadziej słyszy się o sędziach gotujących. Oto w Bielsku podczas mistrzostw w skokach do wody jeden z arbitrow był wyrażnie w taw, stając podniecając alkoholowego głasu o tym „Przegląd Sportowy”. W tym samym czasie na „piłkarskich mistrzostwach” Polski w Warszawie sędzia główny wykrzykiwał się również nad miernymi skłonnościami do alkoholu.

W SZCZECINIE mieliśmy przed kilkoma tygodniami inny wpraw-

die, ale również rzutujący na ocenę p stawu sędziów, wy-

dek. Dwaj znani sędziowie pobrali delegację w tzw. teren, a po tygodniu złożyli się po odbiorze należności. W międzyczasie okazało się, że w terenie był tylko jeden, ale stempelki, orzekające pobyt w danej miejscowości, znalazły się na dwóch blankietach.

Zebrały się same negatywne przykłady. Czy słusznie? Oczywiście nie. Nasi sędziowie sportowi również w Szczecinie, ciesząc się ogromnym zaufaniem, wielkim autorytetem. Przynajmniej czas poświęcają dla dobra sportu. Ich postawa może być stawiana za przykład wychowawcom sportowemu młodzieży.

Negatywne przykłady podajemy nie w chęci obniżenia ich powagi. Chodzi po prostu o to, by przykłady jednostek nie rzutowały na opinię uczciwych pracujących kolegów sędziowskich.

I. SLIWAKOWSKI

Na stadionie Warmii

KONKURS 60 JEŹDZCÓW

(LALEKOPISEM Z OLSZTYNĄ)

22 BM. W OLSZTYNIE rozpoczęła się XVIII jeździeckie mistrzostwa Polski w konkurencji międzynarodowej. W ciągu pięciu dni przed stadionem olsztyńskim odbyły się zawody, w których udział wzięło ponad 100 koni, których dosiadają 60 najlepszych jeźdźców krajowych.

Udział w zawodach zapowiedzieli mistrzostwo w skokach, mistrz Polski w ujeżdżeniu oraz Bystrzyski —

LZS Moszna — mistrz Polski w konkursie skoków. MISTRZOSTWA jeździeckie wywołali w Olsztynie ogromne zainteresowanie. Do kłosa organizacyjnego na pływają nagrody, a karę wstępu na „stadion” są dosłownie roztopywane. Protokół nad imprezą objął przewodniczący WRN w Olsztynie inż. M. Goto-wicz. Nazwiaka jeźdźców zagranicznych nie są dotąd znane.

W pierwszych dniach lipca 1956 r. Stankiewicz napisał i doręczył żonie obszerny list. W liście tym dokonał analizy ich dotychczasowego życia i postawił alternatywę: albo przywrócenie zgody, wypracowanie z żoną, albo rozwód z tym, że Ryszard zostanie przy ojcu. Chęć doprowadzić do normalizacji życia z żoną zagroził jej ujawnieniem sposobu, w jaki uzyskała dyplom lekarski i znaną mu — gdyż w pierwszych latach życia Stankiewiczowa zwierzyła się ze wszystkich mezoów — przesiadając Emilia Postawki. Na swój list Stankiewicz nie otrzymał żadnej odpowiedzi, natomiast stosunek do ry i jej rodziców do niego bardzo się poprawił. Chwilowo skłóczyły się pro-

W tym samym czasie na „piłkarskich mistrzostwach” Polski w Warszawie sędzia główny wykrzykiwał się również nad miernymi skłonnościami do alkoholu.

7 lipca 1956 roku pani doktor zadzwoniła do me-

(c.d.n.)

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

(9)

(10)

(11)

(12)

(13)

(14)

(15)

(16)

(17)

(18)

(19)

(20)

(21)

(22)

(23)

(24)

(25)

(26)

(27)

(28)

(29)

(30)

(31)

(32)

(33)

(34)

(35)

(36)

(37)

(38)

(39)

(40)

(41)

(42)

(43)

(44)

(45)

(46)

(47)

(48)

(49)

(50)

(51)

(52)

(53)

(54)

(55)

(56)

(57)

(58)

(59)

(60)

(61)

(62)

(63)

(64)

(65)

(66)

(67)

(68)

(69)

(70)

(71)

(72)

(73)

(74)

(75)

(76)

(77)

(78)

(79)

(80)

(81)

(82)

(83)

(84)

(85)

(86)

(87)

(88)

(89)

(90)

(91)

(92)

(93)

(94)

(95)

(96)

(97)

(98)

(99)

(100)

(101)

(102)

(103)

(104)

(105)

(106)

(107)

(108)

(109)

(110)

(111)

(112)

(113)

(114)

(115)

(116)

(117)

(118)

(119)

(120)

(121)

(122)

(123)

(124)

(125)

(126)

(127)

(128)

(129)

(130)

(131)

(132)

(133)

(134)

(135)

(136)

(137)

(138)

(139)

(140)

(141)

(142)

(143)

(144)

(145)

(146)

(147)

(148)

(149)

(150)

(151)

(152)

(153)

(154)

(155)

(156)

(157)

(158)

(159)

(160)

(161)

(162)

(163)

(164)

(165)

(166)

(167)

(168)

(169)

(170)

(171)

(172)

(173)

(174)

(175)

(176)

(177)

(178)

(179)

(180)

(181)

(182)

(183)

(184)

(185)

(186)

(187)

(188)

(189)

(190)

(191)

(192)

(193)

(194)

(195)

(196)

(197)

(198)

(199)

(200)

(201)

(202)

(203)

(204)

(205)

(206)

(207)

(208)

(209)

(210)

(211)

(212)

(213)

(214)

(215)

(216)

(217)

(218)

(219)

(220)

(221)

(222)

(223)

(224)

(225)

(226)

(227)

(228)

(229)

(230)

(231)

(232)

(233)

(234)

(235)

(236)

(237)

(238)

(239)

(240)

(241)

(242)

(243)

(244)

(245)

Komprituujące ZAKUPY

CHODZĄC po skle-
pach, coraz częściej
widzi się wzruszają-
ce sceny. Rodzice
wraz z pociechami
robią zakupy, do
szkoły. A więc zeszy-
ty, ołówki, piórnik,
plastikowe okładki,
nalepki, rozkładki lek-
cji — jednym słowem
rekwizyty tej
cudownej instytucji,
jaką jest szkoła. Z
przyjemnością słu-
cha się jak taki ma-
ły pędrak wylicza na
palcach jakie zeszyty,
do czego będzie mu
potrzebny, ilu kar-
tinków musi być, czy
to linie, czy w krat-
kę, jaka temperówka
jest najlepsza, a ja-
ka gumka rozmazu-
je. Rodzice słuchają,

uśmiechają się, coś
doradzą i tak od skle-
pu do sklepu wędru-
ją grupy kupują-
cych. Niemal, a o-
niemal, to wszyst-
ko kosztuje, ale jest
przecież konieczne.

SA jednak spraw-
unki, które ani nie
są potrzebne, ani nie
przynoszą pożytku,
a co gorsze wystawia-
ją bardzo złe świad-
ectwo rodzicom. Mam
na myśli drogie przed-
mioty, jakimi bez
najmniejszego sensu
obdarowywa-
nie są niekiedy dzieci.
Zastanawia mnie za-
wsze, jakie intencje
mają rodzice, wypra-
wiający córce do III
klasy i kupujący jej
złoty zegarek, złote
kolczyki, teżkę za
400 zł i pióro wczes-
ne za 500 zł. Do czy-
ba nie chodzi tu o
zaimponowanie bo-
gactwem, jest to bo-
wiem jedynie dowód
kompletnego braku
taktu wobec nauczy-
cieli, współuczniów
i ich rodziców. Pre-
cież złoty zegarek na
ręku smarkuli dzie-
wiecioletniej nie
świadczy wcale o mi-
łości do dziecka, ani
o nadzwyczajnym je-
go wychowaniu, robi
natomiast wiele kłó-
potu w szkole, a co
najważniejsze, robi
moralną krzywdę za-
temu dziecku. Ob-
serwator, choć jest
już starym koniem,
gubi nałogowo wiece-
ne pióra (ale te ta-

nie), a zegarek dostał
po... zdaniu matury.
I wcale nie uważał
się za pokrzywdzone-
go przez najbliż-
szych.

ZGUBIENIE czy
zaginięcie złotego ze
garbika czy drogiego
pióra robi zamieszanie
w szkole, powo-
duje żmudne dochod-
zenia, dziecko dosta-
je lanie, ze tak cen-
nego przedmiotu jest
rozrażnione stratą
materialną, wmacnia
się w nie, że nie ko-
cha tatulisa, skoro po
stradalo taką drogą
rzecz itd., itp.

I po co to wszyst-
ko?
Kupujcie więc ko-
chający rodzice, rze-
czy normalne, odpow-
iednie do wieku i
psychiki dziecka, a
pieniądze wydajcie
np. na lekcję języ-
ków obcych. To be-
dzie prawdziwy do-
wód miłości i troski
o dziecko.

OBSERWATOR

WIADOMOŚCI FILATELISTYCZNE

ROTORA ZACHODNIEGO

MINISTERSTWO
ŁACZNOŚCI sprenio-
wało filatelistom piek-
ną serię 12 znaczków:
„ROSLINY CIEPLOT-
NE”.

Innowacje w tej
serii stanowią zasno-
wanie 4 nominatów po
3 znaczki każdy: 40 gr,
60 gr, 150 gr i 250 gr.
Znaczniki wykonane tech-
niką wielobarwnych ro-
tografii przedstawiają
w naturalnych kolorach
kwiaty chronio-
nych roślin, na jedno-
barwnym, pastelowym
tle (zwa projekcją art.
graf. A. Balczonka).

Format: pionowy
28x38,5 mm — zabawa
nie — 1212 po 100 znac-
ków w arkuszu na pa-
pierze kredowym.
Nazwa rośliny i umie-
szczenie również w
terminologii łacińskiej
to raz pierwszy znacz-
ki tematyczne „Flory”
były wydane w 1987 r.
w serii 5 znaczków —
jako „kwiaty chronio-
ne”. W porównaniu
z obecnym wydaniem
jest bardziej atrakcyj-
ne z uwagi na staranne
wykonanie graficz-
ne, dobór naturalnych
barw, odpowiedni na-
pięć i format znac-
ków.

NIEMIŁOŚCI znaczki te smilno
mogą konkurować z po-
dobnymi wydanymi
Jugosławii czy Szwaj-
carii, które cieszą się
sławą światową w spo-
łeczeństwie filatelis-
tycznym.
Jednocześnie PPF wy-
dało koperty 1-go dnia
obiegu tychże znac-
ków — do każdego no-
minat, po 3 wartości
jednakowe na całoscie.
Koperty są starannie
ilustrowane — obrazem
kwiatu jednego z
znaczków, również ok-
lucznościowy stempe-
l, jako główny motyw
przedstawia sylwetkę
kielecha rośliny. W su-
mie bardzo udana trak-
cja — nie — dla doro-
słych zbieraczy, jak i
młodzieży.

JAK sygnalizuje sto-
teczna prasa, znaczków
tych w okienkach poc-
towych jeszcze nie ma
— ale koperty 1-go dnia
są już do nabycia w
sklepie PPF.

JURWIL

IRAKI

CZASEM ZDARZA SIĘ, że na dobrym lo-
siku ryby nie wyważa, a
spławiki martwo leżą w wodzie. Nie poma-
ga zimna stanowiąc i przynęty. Należy wte-
dy zaniechać łowienia i zająć się czynnościami
bardziej pozytywnymi. Na przykład wyszukać
ciekawy korzeń z którego można sporządzić
zyrafę, jelenia lub in. przyszywać ozdoby pokoiu
(ostatnio bardzo modne).

Przynęta nieudanej wyprawy wędkarskiej
jest prosta — raki linijka. Na wiosnę naj-
częściej w czerwcu raki zrzucają starą sko-
rupę, ponieważ nie mogłyby w niej rosnąć.
Gdy nie mają pancerza ciało ich rozrasta
się, jest to dla nich czynność bardzo ważna
a zarazem niebezpieczna, ponieważ niekiedy,
podważone ochroną ciało są one tuż przed
piezikiem. Na taką okazję czekać w gorze,
oknie, klenie, szupkają i nawet linij. Ob-
służają się i nawet najbardziej smaczna ro-
sówka nie jest w stanie zaostrzyć ich apety-
tu. Dużo wysiłku kosztuje raka zrzućcie sio-
rupy. Jest on tak wielki i wytrzymały, że
wiele starych raków wędzi gnie. Rzadko też
żyje one dłużej niż 20 lat. Młode raki po
zrzućciu skorupy są o tyle silne, że przed
niebezpieczeństwem mogą schronić się do
swoich nor i spokojnie podrosnąć do zapła-
nanego wymiaru. W pierwszym roku życia
raki zmieniają skorupę 7, w drugim 3, a w
trzecim tylko 2 razy. Po dobiegu do dojrz-
łości, co następuje między 3 a 4 rokiem, sa-
mice linijka raz do roku a samce dwa razy.
Zupełnie odwrotnie jak u ludzi, bo przeważ-
nie pan domu ma jeden garbitur a pani sie-
dem, żeby tylko, sukien. Budowa pancerza
trwa trzy do pięciu tygodni. U starych raków aż
dziesięć lat. Raki z pokarmu roślinnego zja-
dają ramienie, gdyż część skorupa też roś-
liny ma w sobie dużo wapnia niezbędnego do
budowy pancerza. Okres linienia, chociaż wią-
że się z nieudany wyprawami wędkarski-
mi, jest naturalnym procesem zancenia ry-
b i dlatego po nim ryby chętnie biorą na żyłkę.
Raka żywołono raka należy umiercić.
Szybką obłądą ze skorupy młodego zajął
na haczyk przywiązując białą nitką, aby się
z niego nie zsunęło. Ciężkość oczekiwania
wynagrodzona jest wtedy grubym linem, wę-
gorzem lub okoniem.

HIPOLIT

**CZAPECZKA FUTRZANA OZDOBIO
NA NAD CZOLEM DUŻYM GUZIKIEM
Z ATLASU. MÓDEL Z PARYSKIEJ KO-
LEKCJI JESIENNO-ZIMOWEJ.**

Masuj metrykę!

RYBA pakuje się od głowy. A kobieta starze-
je od zwi... Gdy z niepokojem wypatrzył
w lustrze pierwszych zmarszczek kół oczu,
nie przebiegał ci na myśl, że za parę lat nie
one, będą stanowią o twoim wyglądzie.

Pierw za pokazuje się niewielka fałda pod sa-
mą brodą, potem fałda rozszerza się na cały
podbródek, zjawia się podbródek zmarszczki
w kątach... skóra szyi robi się chropowa-
ta, szkie...
DZWIĘK! Alarm! Pobudka! Jakbyś nagie
wyciągnęła metrykę: miałaś tyle lat, na ile
wygladałaś, a teraz o dziesięć więcej.

SPROBÓJ nadrobić stracony czas. Rano i
wieczorem gimnastykę głową sztyt: dwadzie-
cia obrotów w lewo, dwadzieścia w prawo, a
dwadzieścia skłoniów głową w przód i tył. Wie-
czorem, po umyciu i splukaniu zimną wodą,
nałóż na szyję sposób odżywczego kremu (owa-
saj: jeśli twoja skóra wygląda bardzo pięknie,
użyj kremu regeneracyjnego: żółtawego, żół-
tawego, płacowanego lub szpikowanego).

(11)

ZWEDROWEK PO SZCZEGIŃSKICH KSIĘGARNIACH

TYM razem pra-
gnęliśmy zaanonso-
wać kilka książek poświę-
conych muzyce. A
wiecej przede wszyst-
kim pięknie wydany
album, Teresy BRO-
NOWICZ — CHYLIN
SKIEJ pt. „KAROL
SZYMANOWSKI”,
poświęcony życiu i
twórczości wielkiego
polskiego kompozy-
tora (wydany z oka-
zji obchodzonego w
r. 1961 „Roku Szy-
manowskiego”). Al-
bum ma charakter
popularyzatorski i
spełnia znakomite
swoje podstawowe
zadanie: zbliżenia
bogatego dzieła Szy-
manowskiego do naj-
szerszych kręgów od-
biorników jego niela-
twiej muzyki.

„Klasykę dodekafo-
nii” — Bogusława Schae-
ferra — to książka bar-
dzo potrzebna, wprawa
działała nas w „nowy
dźwięk dźwięków”, dla
wielu wychowawców na
muzyce tradycyjnej nie
jakoś trudno do-
stąpić, budzący liczne
opory i sprzeciw — a
przecież świat, który
trzechu poznać, muzyka
nowoczesna bowiem u-
równoważona jest, wze-
dzie i opowiadanie co-
raz bardziej zdecydo-
wane repertuaru na-
szych sal koncerto-
wych. Ukazał się do-
piero tom I i pracy
Schaeffera, zawierają-
cy najistotniejsze wia-
domości historyczne o
sympozjum w muzyce od
dodekafonii, a także
sylwetki trzech klasy-
ków tego rodzaju mu-
zyki: Berga, Schoen-
berga i Weberna.

**TEMATY MU-
ZYCZNE W PLA-
STYCZNE POLSKIEJ**
Jerzego BANACHA
— to wspaniały al-
bum, którym po-
chłubić się możemy
także na rynku za-
granicznym. Bardzo
piękne reprodukcje,
sporo informacji z
historii muzyki i in-
strumentów. Praw-
dziwa ozdoba każdej
biblioteki.

GRZYBA NA GRZYBY, ramiętaj...

NA NASZYCH rysun-
kach (o dółu grzyby
trójca).

MUCHOMOR
płowy. Okrągły blade-
żółtawy, kapelusz osy-
dony jest na wysmuk-
łym trzonie. Miąższ ma
wyróżniający zapach obie-
rzon z kartofli, co jest
ważną cechą rozpo-
znawczą.

Nr 2 — **SZATAN**. Sil-
nie trójca. Górna po-
wierzchnia poduszka
tego kapelusza szaro-
biała, spod owocu-
ków początkowo żółty,
potem kwiastowato-
nie, wreszcie oliwkowy.
Gruby i lekawy trzon
u góry żółtawy, u do-
łu różowy.

Nr 3 — **SEROWATA**
KA — **GÓRZKOWATA**.
Trójca. Powyższymi
jakościami kapelu-
sz osadzony jest na
niskim, cylindrycznym
białym trzonie. Smak
świeżych owocników
ostrej, pikantnej, co u su-
radek wskazuje na wiro-
ciwość trójca. Jest to
główna cecha odróżnia-
jąca je od suradka
białych.

Nr 4 — **MUCHOMOR**
CZERWONY. Najbar-
dziej znany. Czerwony
kapelusz pokryty jest
białymi kropkami.

Nr 5 — **MUCHOMOR**
PLAMISTY. Silnie tru-
jacy. Barwa górnej czę-
ści kapelusza dość
zmieniana. Od szarobraz-
owej do brunatnej. Na
kapeluszu widoczne są
białe strzępki, u su-
radu trzonu — pierścień,
u dołu kuliste nabrzmie-
nie.

Nr 6 — **MUCHOMOR**
SKROMOTNIKOWY. Naj-
silniej trójca i najbar-
dziej niebezpieczny. Ka-
pelusz zielonkawy z
resztkami białych strzę-
pek, biały trzon bia-
ły. Charakterystyczne
są u dołu trzona białe
włókna nabrzmienia z
tzw. pochwą czyli
resztkami błony osłaz-
jącej młode owocniki.

Nr 7 — **TRÓSKOR**
POSPOLITY. Trójca.
Kształt kartofla. „Sko-
ra” brunatnobiała, gru-
ba, chropowata. Nie da
je się zjeść.

NAJCIEŚNIEJ spoty-
kanym grzybem w gru-
pie jadalnych (warunko-
wo), po odpowiednim
sprzetowaniu polegają-
cym m. in. na sparze-
niu wody, jest grzyb
SWINIAR (nr 8). Jest
to gatunek grzyba wy-
wołujący spory, co do
tego czy jest jadalny
czy trójca. Przewym-
nia borowika. Żółtobraz-
owy kapelusz osado-
ny jest na trzonie po-
kręty, siateczki żyłek.
Lepiej go unikać.

MLECZAK RUDY (nr
9) traktowany jest w
Polsce jako trójca.
Serowato-wernobrazo-
wy kapelusz z kaci-
kiem pośrodku, osado-

ny jest na niskim trzo-
nie.

ATLAS „GRZYBOW”
wylicza ich 80. Nie spo-
wad wszystkich wymie-
nić. Dlatego radymy
zwracać w razie wątpli-
wości, zapytać „grzyba-
rzy”, a najlepiej zbie-
rać grzyby tylko do-
brze znane.

WYBIERAJĄC się
do lasu na grzybobran-
ie, pamiętajmy o
czterech zasadach:
— **ZBIERAMY** grzy-
by ostrożnie i odpow-
iednie wyrosnięte,
— **NIE ROZGRZE-
BUJMY** siołki w po-
szukiwaniu małych
grzybków, gdyż w
ten sposób uszko-
dzone zostają owce
niki.

— **GRZYBA** nie
należy wyrwać, bo
w ten sposób niszczy
się grzybnie, tylko
wyndać nożem.

— **NIE KOPAC** i
nie odrywać kapelu-
szów starych grzy-
bów oraz nie zrywać
niejadalnych, gdyż
każdy grzyb spełnia
jakąś pozytywną ro-
lę.

WYJĄTEK stano-
wi jedynie opinion
młodych. Rosnie ca-
łymi gniazdamy na
pniach i powalonych
drzewach. Opieński są
paszytem, atakują
i zabijają całe drze-
wa. Niemniej jest to
grzyb jadalny i nada-
je się do konsumpc-
ji, zwłaszcza na ma-
rynowanie.

Inne grzyby speł-
niają w lesie nader
pożyteczną funkcję.
Przeważająca ilość
współżyje z innymi
roślinami — wymie-
niając różne substanc-
je.

Należy więc zbier-
ać grzyby bez śla-

nia wokół spustosze-
nia. Jeżeli grzyb tra-
fia do koszyka —
wszystko w porzą-
dku, jeżeli się go nie
czy dla zabawy —
to wyrzadza się
krzywdę naszym la-
som.

WYBIERAJĄC się
na zieloną trawkę pa-
nietajny o następu-
jących „przekaza-
niach”.

— **W LESIE**, szcze-
gólnie podczas upa-
łów, nie wolno palić
papierosów, gdyż nie
dopalek w każdej
chwilii może spawo-
dować pożar. Nie
wolno rozniecać o-
gnia, nie wolno palić
specjalnie do tego
celu wykon-
czonymi miejscami
na białak.

— **NIE ZOSTAWIĆ**
butelek, butelek ani
rozbitych, gdyż szkło
może nie tylko poka-
lecząc czyste nogi, a-
le spełnić w słonecz-
nym świetle rolę socze-
wki skupiającej pra-
mień słonecznych, co
w konsekwencji może
doprowadzić do po-
żaru.

— **NIE SMIECIĆ**,
nie wycinać na drze-
wach słamanych
serc ani innych pi-
niatkowych napi-
sów.

— **NIE ZRYWAC**
leśnych kwiatów. Są
one bardzo niewytrzy-
małe, tak że rzadko
które po przybyciu
do domu nadają się
do ułożenia do wa-
zy, a rosnąc w le-
sie, na łacie, stano-
wią piękną ich deko-
rację.

